

BAKOS KISS KÁROLY

VAGYUNK

*Vagyunk a rángó békaláb
Csak szerv a savban amputált
Csak végtagok és rugdosás
Csak teste nélkül Teste más
Szike-élnek van kitérve
Tű és cérna kulcsra zárva
S az edzett acél fémlapok
A mindig metsző tegnapok
A mindig fájó vágdosás
Csak tátogás és csapkodás
A vesetál s az eszközök
A steril ég- és földközök*

*Köpeny-fehér hab a szájban
Ere-tépett tag a tájban
S amputáltan darabokká
Önmagunkban is rabokká
Szervekké s nem szervezetté
Békalábbbá s békatestté
Sejtjeinket is megosztva
Megmaradni így kifosztva
Hogy írni sincs erőm tovább

Vagyunk a rángó békaláb*

KIJELENTŐ MONDATOK

*Hull a felleg, alja rozsdás.
A bodza most is illatos.
Jár a város. Csupa mozgás.
Sárga csík a villamos.*

A kádvíz csöndes és piros.

CSAK SZÚR

*Szűr a szívem nem tudok
Csak lenni mint az állatok*

*Csak halni és oly büntelen
Mint fű a súlyos földeken*

*A nap kilöttyen rám folyik
Csak gyomorsav a torkomig*

*Csak Isten látja kínomat
S mint tükör veri arcomat*

*Hogy fájni már csak ballgatok
Szűr a szívem nem tudok*